

"Се воде жестоки борби за Лерин. Партизаните беа предадени, а јас се чудев како воопшто имаше луѓе кои преживеаја. По оваа битка се вративме на Кајмакчалан и јас таму останав до крај. Се ширеа информации дека борбата е готова и дека ќе бегаме во Југославија, за што ние реагиравме посочувајќи дека се бориме за да се вратиме кај нашите родители, а не за да бегаме во Југославија", потенцира Ники Барбарова.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

Во борбите за слободна и демократска Грција, во рамките на Граѓанската војна, се истакнува и Ники Барбарова. Таа е родена во село Бошовци - Каљарско во далечната 1928 година. Потекнува од земјоделско семејство, а основно училиште завршила на грчки јазик. Пред да се вклучи во Граѓанската војна раскажува дека во нејзиното село доаѓале организирани групи, кои биле предводени од Вера Фотева, а ги подучувале како да дејствуваат во натамошниот развој на настаните. Во 1947 година им било соопштено дека веќе било дојдено време да заминат во партизани.

"ЕДЕН РАЧЕН ФРЛАЧ МЕ ПОГОДИЛ В НОГА, НО НЕ ЗАБЕЛЕЖАВ КАКО ТОА СЕ СЛУЧИЛО, ВИДОВ САМО КРВ. МЕ ПРЕВРЗАА И ЈАС ПРОДОЛЖИВ СО БОРБИТЕ

ГРЦИТЕ ГИ ИСКОРИСТИЈА МАКЕДОНЦИТЕ

КАТА ВОЈНА ВО ГРЦИЈА: НИКИ БАРБАРОВА

"Како на партизанка, моја прва дестинација беше Сињачко-Блаци. Ни покажаа како се ракува со пушките и со бомбите, по што нè однесоа во Вирдумивци за да нè научат да не се плашине од борбите. Ни дадоа по една рачна бомба и повторно нè вратија во Блаци. Таму седевме извесно време, а потоа нè распоредија во групи. Некои заминаа за Вичо, некои за Грамос, а нас, како посилни, нè оставија во Вермио. Вооружени одевме по селата. Подоцна повторно се вративме во Блаци и удрихме во Каљари. Во тоа село имаше многу наши вооружени борци, а во битката против монархофашистите ни загинаа многу деца", раскажува Барбарова.

По оваа битка се повлекле во Блаци. По извесно време го нападнале Сјатиста, но и таму загинале голем број нивни борци. Следна дестинација им била назад во Вермио, каде останале околу 2-3 месеци. По информацијата дека Кајмакчалан се ослободил од фашистите, Барбарова заминала таму, каде останала до крајот на војната. Оттаму постојано удирале на селата и повторно се враќале на планината. На Кајмакчалан била ранета од страна на мо-

нархофашистите.

"Имаше полиција, таа по нас фрлаше со минофрлачи и со гранати. Еден рачен фрлач ме погодил во ногата, но јас не забележав како тоа се случило, видов само крв. Ме преврзаа и продолжив со борбите", се потсетува Ники.

Раскажува и за тоа како од Кајмакчалан удриле во Сботско, потоа и во Негуш во 1948 година. Учувувала и во битката за Лерин во 1949 година.

"Се воде жестоки борби за Лерин. Партизаните беа предадени, а јас се чудев како воопшто имаше преживеани. Се вративме на Кајмакчалан. Се ширеа информации дека борбата е завршена и дека ќе бегаме во Југославија, на што ние реагиравме посочувајќи дека се бориме за да се вратиме кај нашите родители, а не за да бегаме во соседната држава. Сепак, нè донесоа во Попадија и ни рекоа да се движиме десно по патот, при што не ни кажаа каде всушност треба да одиме. Бевме околу сто луѓе. Одејќи пристигнавме до една чешма, кога нè сопре еден глас потенцирајќи ни да застанеме. Подоцна сфативме дека сме дошле до југословенската граница и дека граничната југословенска патрола ни наредила да

запреме. Нè прашаа каде одиме и зошто сме ја оставиле борбата во Грција. Им одговоривме дека тие што нè испратиле не ни кажале и зошто бегаме, туку дека само ни рекле да одиме. Граничарите ни рекоа дека вечерта ќе спиеме на границата, а во утринските часови ќе нè вратат назад. Некои од постарите партизани им објаснуваа дека партизанството во Грција е пропаднало и дека Грците само нè искористиле. Сепак, нè донесоа во Кременица-Битола. Оттаму нè качија во воз, во кој се носеа камења, ни дадоа парче сув леб и нè донесоа во Браилово", се потсетува партизанката.

Во Браилово останала два месеца, а потоа во септември 1949 година ја донеле во Скопје кај нејзиниот вујко. Во Тетово се запознала со својот иден сопруг, исто така, учесник во Граѓанската војна во Грција, а потоа заедно дошле во главниот град на државата, каде живеат и денес.

(Серијата "Сеќавања" се реализира во соработка со Ташко Јованов)

NOVATEX-SKOPJE

HARIBO

SEKOE DETE GI SAKA I VOZRASHNITE ISTO TAKA

HARIBO

NOVATEKS - SKOPJE

Тел. 02 309 71 53
02 309 71 67

e-mail: novatex@mt.net.mk

www.novatex.com.mk